

Meditatie ‘Het reddende bloed’

Als we in hoofdstuk 4 van het eerste Bijbelboek voor het eerst ‘bloed’ lezen is dat woord onderdeel van een onheilspellende zin. “Hoor, het bloed van uw broeder roept tot Mij van de aardbodem” (Gen. 4: 10b). Het klinkt bijna of de Here God zelf verbijsterd is over de eerste dood in Zijn geschiedenis. ‘Hoor je het dan niet?’ Hoe kan dat? Heb je door, Kain, wat je gedaan hebt? Jij, de eerste zoon, hebt de eerste moord gepleegd. En zo is duidelijk dat bloed gekoppeld is aan de dood. In de hoofdstukken ervoor zijn al wel meer soorten vocht genoemd. Water, regen, rivieren en, wat de mens betreft, zweet. Het rode bloed is duidelijk van een andere orde.

Vanaf dat moment komen we bloed regelmatig tegen in de verhalen van Israël. Met name in de voorschriften voor de offers. Toen wij als vrouwen van de vereniging uit Groningen met dit onderwerp bezig gingen, viel ons meer en meer op dat bloed, lam en offer met elkaar verstrengeld raakten. Het offeren van dieren voor de verschillende offers, ging gepaard met het vloeien van het bloed van het dier. Soms werd het speciaal opgevangen en apart gehouden. Mensen of voorwerpen werden ermee besprenkeld. Zo werd duidelijk zichtbaar dat de omgeving onderdeel was van het offer. Hoe bijzonder is het dat onze Here ons zo goed kent en zo bijzonder met Zijn volk en mensen omgaat. Immers, zichtbaar werd niet alleen de bloedige noodzaak van offers, de vergeving die door Hem beloofd was, werd ook zichtbaar. Net als de vele voorschriften met betrekking tot de tabernakel, weet onze Vader dat wij zo graag willen zien, voelen, horen, ruiken. Zo mogen wij ook het Avondmaal ervaren als een heel bijzondere zegen. Mogen proeven van Gods genade is een enorme steun voor het blijven geloven.

Maar het was tegelijk erg duidelijk dat de menselijke offers niet voldoende waren. Onze schuld was en is te groot. Het offeren van dieren was telkens weer noodzakelijk. De rituelen waren ook keer na keer zichtbare bewijzen van Zijn liefde en vergeving.

In Zijn Zoon werden offer en vergeving samengevoegd. Het kon niet anders dan dat de Vader Zijn eigen Zoon moest sturen, het volmaakte Lam. Hij, en ook alleen maar Jezus zelf, kon volledig én voorgoed de schuld op Zich nemen.

De lijnen die wij hebben geprobeerd uit te zetten in dit Paasprogramma maken op indrukwekkende wijze duidelijk hoe de Here ná de eerste dood op Zijn aarde beloften van heil, verlossing én vergeving blijft herhalen aan de mensen. De verhalen die in het Paasprogramma naar voren gehaald worden, zijn daar slechts een paar voorbeelden van. Het bloed dat op de deurposten gestreken moest worden en zo voor redding zorgde. Het verhaal van Abraham waarin duidelijk wordt dat God Zélf zal voorzien. De profetieën over het leven en lijden van Jezus. Alles loopt uit op de kruisdood van onze Heiland. Als Hij zegt: ‘Het is volbracht’, dan staat daar een juridische term. De schuld is voldaan, de rekening vereffend. Echt! Voor eens en altijd. Het is bijna te wonderbaar om te begrijpen. Met het sterven van Jezus riep Zijn bloed tot de Vader. ‘Vader vergeef het hun’.

En dan, op de Paasmorgen staat Hij op uit de aarde. De cirkel is rond. Wij zijn door Zijn onmetelijke en niet te bevatten liefde gered.

Ellen Niewold, Groningen